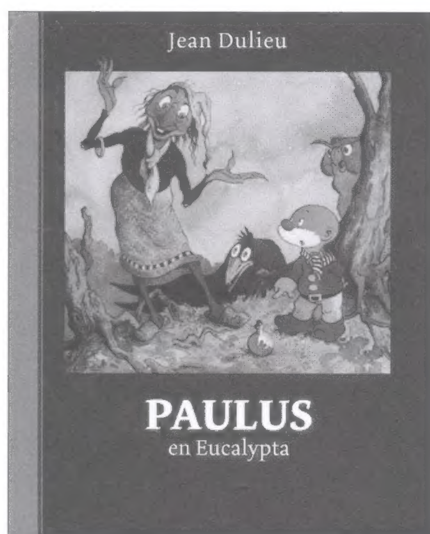
BOUTERBODE

Nr. 42 **~ een uitgave van het Paulus Archief ~** **september 2010**

EN DAAR ZIJN EUCALYPTA & KRAKRAS!

DERDE DEEL GOUDEN KLASSIEKERS IS UIT

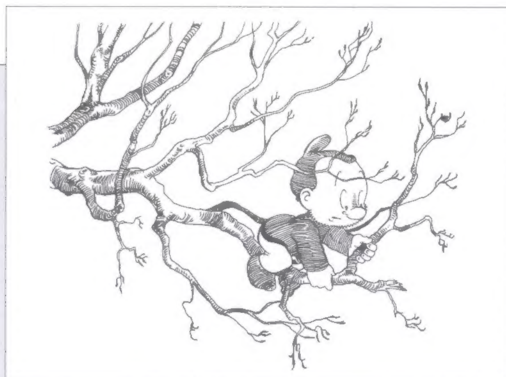
De reeks Gouden Klassiekers begint nu echt gezicht te krijgen. Na Paulus de hulpsinterklaas **en** Paulus en Wawwa **verschijnt eind deze maand het derde deel, getiteld** Paulus en Eucalytpa. **Het boek kende al heel wat drukken; de 11e en voorlaatste editie verscheen in 1992. De nieuwste versie (druk 12) bevat weer alle originele tekeningen, inclusief de vier aquarellen die Dulieu in het begin van de zestiger jaren schilderde.**

De totstandkoming van deze klassieker had nogal wat voeten in de aarde. In de loop der tijd zijn er heel veel originele pentekeningen van Dulieu verkocht en het merendeel van de illustraties van **Paulus en Eucalypta** was dan ook bij verschillende verzamelaars van origineel werk beland. De vier aquarellen uit het boek kwamen ruim een jaar geleden nog in beeld, toen ze door een Arnhems veilinghuis te koop werden aangeboden. Gelukkig kwamen we al dit prachtige materiaal stuk voor stuk weer op het spoor. En dankzij de medewerking van álle bezitters van dit bijzondere materiaal, waren we in de gelegenheid om deze originele illustraties, zwart/wit én kleur, voor het nieuwe boek te gebruiken en het daarmee naar een zo hoog mogelijk niveau te tillen.

Kleur malheur!

Met betrekking tot de geschilderde tekeningen liepen we overigens tegen een interessant probleem op. Een van de aquarellen was de 45 jaar van zijn bestaan niet ongeschonden doorgekomen; hij bleek voor een deel ontkleurd! Vermoedelijk heeft deze prent jarenlang bij iemand in het volle zonlicht gehangen, want met name de blauwe partijen waren totaal verdwenen.

Vormgever Rudy Vrooman is de afgelopen periode als een soort goochelaar aan het werk geweest om de oorspronkelijke kleur in deze tekening terug te brengen. En met een verbluffend resultaat! We zijn er van overtuigd dat hooguit enkele ingewijdenen kunnen zien waar deze restauratie heeft plaatsgevonden.

Als Jean Dulieu nieuwe dingen uitprobeerde, in techniek of materiaalkeus, dan viel hij soms terug op oud onderwerpen die hem na aan het hart lagen. Ook wat Paulus betreft had hij de gewoonte om z'n oudere illustraties met enige regelmaat te hertekenen.

Voor de Paulus-verhalen die in de reeks Gouden Klassiekers worden opgenomen, gaan we uit van zijn meest recente pentekeningen. Toch blijft het een feest om af en toe oud en nieuw werk naast elkaar te leggen en te vergelijken. Tussen de boekillustraties uit de jaren vijftig en zestig zit immers een groot verschil, terwijl het allemaal boeiende tekeningen zijn.

Bestudeer het eens en ontdek zelf hoe groot de ontwikkeling in Dulieus stijl van tekenen in die periode was. De illustraties werden minder kinderlijk van opzet, natuurlijker en gemaakt met veel meer oog voor detail. Als voorbeeld laten we u twee afbeeldingen zien uit de oude en nieuwe versie van **Paulus en Eucalypta.** Links uit 1953 en rechts uit 1964.

Paulus en Eucalypta is binnenkort in alle boek- en stripwinkels verkrijgbaar.
Prijs € 14,90.

ISBN 978 90 6447 034 9.

De post stroomde weer binnen, de afgelopen periode. We plaatsen de leukste reacties, dus blijf schrijven!

WAAR ZIJN DIE AQUARELLEN ?

In de laatste Bouterbode wordt melding gemaakt over de nieuwe uitgave van Paulus en Wawa. Daarbij staat dat het boekje gekleurde aquarellen bevat. Nu vraag ik u of dit echt wel zo is, want ik heb de Paulus en de hulpsinterklaas gekocht uit de Gouden Serie en tot mij teleurstelling stonden daar geen gekleurde aquarellen in. Kunt u mij ook zeggen of mijn gouden boekje van Paulus en de hulpsinterklaas ook gekleurde aquarellen had moeten bevatten?

Els van Dijk
Wageningen

Nawoord:
In 1952 publiceerde uitgeverij De Arbeiderspers het Paulus-boek **De hulpsinterklaas**, geïllustreerd met een groot aantal pentekeningen. Hetzelfde jaar nog startte Dulieu bij uitgeverij C.P.J. van der Peet een nieuwe serie, te beginnen met **Paulus de boskabouter en Wawwa het olifantje**. De serie werd afgerond met een hertekende en herschreven versie van **De hulpsinterklaas**, die voortaan **Paulus de hulpsinterklaas** heette, maar die nog steeds alleen in zwart/wit was getekend. Later werden ook andere titels (waaronder **Paulus en Wawwa**) hertekend, herschreven en herdrukt. Een aantal van die boeken kreeg pagina's in kleur mee.
In onze reeks Gouden Klassiekers willen we de zeven mooiste Paulus-titels uit die oude serie in ere herstellen. D.w.z. dat we alle illustraties opnieuw scannen, dat we verdwenen platen terugbrengen en elke uitgave zo compleet mogelijk uitbrengen. Diverse titels hadden gekleurde platen en ook die keren terug in deze heruitgave.
Paulus de hulpsinterklaas bevatte zoals gezegd geen aquarellen en we hebben die dus ook niet uit onze mouw kunnen schudden. Daar staat tegenover dat **Paulus en Wawwa** wél van aquarellen kon worden voorzien en dat we zelfs vier extra gekleurde platen toevoegden, die niet eerder in de Nederlandse editie verschenen. Iets wat bij **Paulus en het draakje**, dat begin volgend jaar verschijnt, ook het geval zal zijn.

In de folder stond overigens niet dat elk boek in de reeks ook daadwerkelijk gekleurde platen zou bevatten. Wel stond er dat we de gekleurde platen weer in de boeken laten terugkeren.

KINDERMISHANDELING!

Onze stad heeft een mooie, grote bibliotheek waar ik graag kom. Onlangs zocht ik een of meer Paulus-uitgaven, maar kon ze niet meer vinden. Bij navraag kreeg ik te horen dat de Paulus-boeken enige tijd terug waren afgevoerd, omdat 'die toch niet meer worden gelezen.' Ik stond perplex en werd heel kwaad. Ik heb het kindermishandeling genoemd, maar daar wilden ze niet op ingaan...

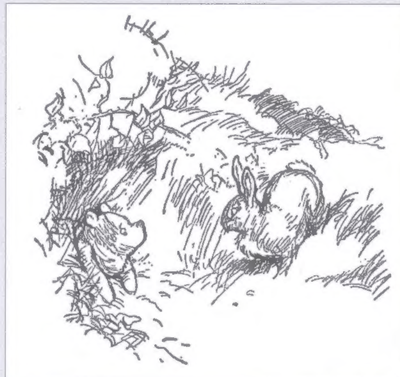
Miep Stangen
(woonplaats onbekend)

KONIJNENHOL

Wat een mooie tekeningen staan er in de nieuwste Gouden Klassieker! Vooral dat plaatje van Paulus in het konijnenhol sprak me aan en ik heb lang nagedacht over waarom ik daar zo'n affectie mee heb. Opeens schoot het me te binnen. Het heeft verwantschap met een ander beeld uit m'n boekenkast, Winnie-the-Pooh! En dan bedoel ik niet de verschrikkelijke Disney-beelden met die ADHD-haas, maar de originele tekening van Shepard van Pooh die vastzit in Rabbits hol.
Toen ik beide illustraties wilde vergelijken, kwam ik er achter dat het Pooh al net zo is vergaan als Paulus. In iedere nieuwe boekuitgave zijn de mooie tekeningen minder van kwaliteit, vetter gedrukt, omdat er blijkbaar stelselmatig uit een vorige druk werd gekopieerd. Er is geen enkele aandacht meer voor de schoonheid van Shepards illustraties, die zo'n belangrijk bestanddeel van het boek uitmaken. In de laatste versie die ik bezit lopen de mooie arceringen helemaal dicht en ligt Pooh eerder in een modderig zootje dan in een strak konijnenhol. In nog weer latere versies heeft men er waterverf overheen geklodderd om het wat te verdoezelen. Je kunt tegenwoordig geen Pooh-boek meer openslaan of er moet kleur in voorkomen. Dankzij jullie inspannigen zal het Paulus beter vergaan!

Rob Voorthuijsen
Rotterdam

Alle brievenschrijvers kregen weer een Paulus-boekenlegger toegestuurd.

STRIPDAGEN HOUTEN

Uitgeverij De Meulder staat ook dit jaar weer op de Stripdagen in Houten. Op zaterdag 25 en zondag 26 september bent u van harte welkom aan onze stand.
Vorig jaar waren het vooral **Paulus de hulpsinterklaas** en de pepernoten die de bezoekers interesseerden. Dit jaar zal de aandacht uitgaan naar de aquarellen in de volgende twee Gouden Klassiekers, **'Wawwa'** en **'Eucalypta'**.

TUSSEN DE OREN

Hoewel Dulieu bijna vijfentwintig jaar geleden z'n laatste tekening van Paulus op papier zette, blijkt de kleine held bij veel Nederlanders nog altijd tussen de oren te zitten. Ook journalisten grijpen met grote regelmaat terug op het werk van Dulieu. Zo lazen we in Het Financieel Dagblad een artikel dat begon met: "De uitspraken van Hans Wiegel doen mij sterk denken aan Oehoeboeroe. Deze plechtstatige uil uit het verhaal van Paulus de Boskabouter ontleende zijn status vooral aan de hem toegedichte wijsheid en zijn sonore stemgeluid."
Ook Paulus zelf keert regelmatig terug in de dagelijkse journalistiek. Alleen wordt onze boskabouter er wel heel vaak met de haren bijgesleept. En dat is nog een hele kunst met dat kale bolletje van hem.
Zo berichtte De Gelderlander deze zomer over ene Paul Wijtvliet in Arnhem, die een oude poffertjeskraam in ere wil herstellen door deze bij de entree van de Steile Tuin in het park Sonsbeek te laten plaatsen. Nou zal het de redactie van de Bouterbode worst zijn, wie waar poffertjes wil gaan bakken, ware het niet dat ook hier een link met Paulus bleek te bestaan. De naam voor de kraam was er namelijk ook al, schreef de krant: Pauls Poffertjessalon, wat zou verwijzen naar zowel de heer Wijtvliet als Paulus de boskabouter. Wij zien het eerder als gebakken lucht.

BOUTERBODE 42 - redactie: Maarten J. de Meulder - postadres: Dobbenwal 47, 9407 AD Assen - mailadres: bouterbode@paulusarchief.nl - drukwerk: De Marge, Groningen - abonnement: € 7,00 voor bode 41 t/m 45 op Ingbank 3945495 tnv Uitg. De Meulder te Assen - of via aankoop in de webwinkel van de uitgeverijwebsite www.demeulder.nl - verantwoording Paulus-illustraties: © erven Jean Dulieu - tijdschriftcode ISSN 1388-2465.

PAULUS OP HET WEB

ZIN EN ONZIN OVER BOSKABOUTERS OP HET WWW

Het web tolt van de mededelingen over Paulussen, Eucalypta's en wijze uilen. Wie de tijd neemt om een beetje rond te rennen in die overvolle ballon van (al te vaak) overbodige virtuele uitingen, komt de meest rare en soms ook toch wel weer leuke dingen tegen. Een paar voorbeelden, waarbij we het vervelende en al jarendurende gekibbel tussen de aanhangers van de naam Oehoeboeroe en die van Oeroeboeroe maar even zullen vergeten.

Op de fotosharingpagina van fotograaf Gerard Stolk vinden we zijn foto waarin Eucalypta een belangrijke rol lijkt te spelen (zie rechts). Het is de winkelruit van een Wereldrestaurant in het Belgische Leuven. Waar de combinatie van naam en illustratie vandaan komen, daar zijn we nog niet achter.
http://www.flickr.com/photos/gerardstolk/4191303686/

Radiohoorspelen niet leuk
Wie elke vorm van creativiteit mist, kan het zich kennelijk permitteren om met de ideeën van anderen aan de haal te gaan. Op de site van ene Ruurd Woltring worden originele Paulus-opnamen van de plastic reclame-singeltjes uit de jaren zestig zogenaamd gemoderniseerd, maar in werkelijkheid op een afschuwelijke manier misbruikt. Bepaalde delen uit de opname draait hij versneld af en mixt ze dan met zijn eigen kreunende stemgeluid.
http://ruurdklassiek.blogspot.com/search?updated-min=2010-01-01T00%3A00%3A00

Radiohoorspelen wel leuk
Een blog over hetzelfde onderwerp, maar van een heel andere orde, is die van Mincka Buijs. Met veel liefde schrijft ze over de oude radiohoorspelen van Jean Dulieu:
'Dat het er zó in de studio uitzag, daar had ik geen enkel idee van. Sowieso wist ik zeker dat dit geen radio was maar écht uit dat bos kwam en iedereen die ik hoorde ook echt daar leefde. Dat doen ze nog steeds trouwens, al zijn ze wat verstomd nu omdat hun stem inmiddels is overleden.
[...] voor ik het weet dwaal ik af en het gaat nu toch echt over dat olifantje. Over die meneer met die vele stemmen (het zal je vader maar wezen).'
http://onzeditjesendatjes.punt.nl/?id=565409&r=1&tbl_archief=&

Liefde
Ook de blog *Liefde* van Cor Edelenbosch willen we u niet onthouden. Voor de niet-computerbezitters onder de lezers publiceren hier een verkorte versie.

'Liefde is een raar ding. Al weet ik natuurlijk niet of dat voor iedereen opgaat. Maar voor mij in ieder geval wel. De oorzaak hiervan wijt ik aan het feit dat ik het in mijn jeugd, voor een deel, heb moeten ontberen. Bij het ouder worden kom je dan tot de ontdekking: dat ermee omgaan nog niet zo eenvoudig is.

Wel kwam ik er van de week achter, dat ik in mijn prille jeugd toch wel een liefde heb ontwikkeld. Ik zat namelijk een uil te tekenen en tijdens deze bezigheid viel het mij op, dat ik wel een heel sterke voorliefde heb voor deze vogels. In de loop der jaren heb ik er namelijk diverse gemaakt. En dus dwaalden mijn gedachten, zoals gebruikelijk, af waar deze voorkeur vandaan kwam. [...] Nu schoot de naam van Paulus de Boskabouter me te binnen. [...] Als kind luisterde ik voor het slapen gaan naar de avonturen van deze kabouter.

Ieder avond beleefde hij wel wat met zijn vrienden, de das Gregorius, de raaf Salomo, dan was er nog Krakras vermoedelijk een vogel maar dat was niet helemaal duidelijk en natuurlijk de uil Oehoeboeroe. Net als Paulus een heel wijs en kalm heerschap. Nu als kind had ik daar diepe bewondering voor en dat verklaart natuurlijk mijn liefde voor uilen.
Dus dank zij Oehoeboeroe heb ik toch geleerd om met de liefde om te gaan. Hier heb ik mijn verdere leven toch profijt van gehad en zijn er inmiddels diverse mensen die ik een warm hart toedraag. Wel kom ik tot de ontdekking, dat ik nog nooit een portret van Oehoeboeroe heb gemaakt. Schandalig natuurlijk, maar ik kan het nog goed maken en tot die tijd draag ik het portret van deze velduil maar aan hem op.'

http://corealistisch.web-log.nl/mijn_weblog/2010/01/liefde.html

Heeft u meer leuke ingangen? Meld het ons, dan doen we er iets mee!

UIT DE SCHATKAMER VAN HET PAULUS ARCHIEF

Zo af en toe overkomt het 't Paulus Archief dat ons iets moois in de schoot wordt geworpen. Deze keer betrof het een aantal bijzondere, veertig jaar oude foto's.

Bij toeval belandden we niet zo lang geleden bij Jan van Steendelaar, een gepensioneerd man die tijdens zijn werkzame leven als schrijver en fotograaf heel wat mensen uit de kunstwereld heeft ontmoet. Hij was bezig met 'een grote schoonmaak' en had wat Paulus-boeken in de aanbieding waar we belangstelling voor hadden.

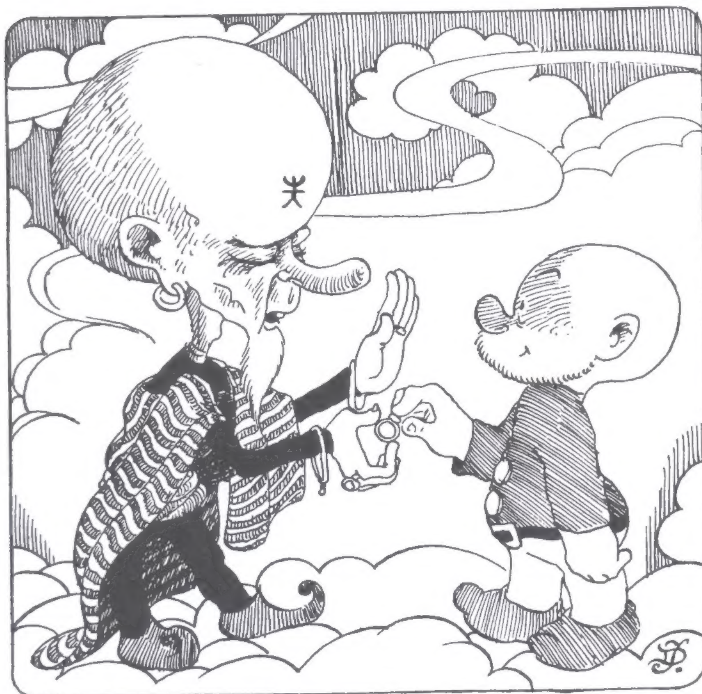
Tijdens de thee raakten we in gesprek over Jean Dulieu, het Paulus Archief en onze werkzaamheden. Plotseling stond hij op en groef zich een weg door de stapels die het gevolg waren van zijn opruimwerkzaamheden. Korte tijd later kwam hij weer tevoorschijn met een stel negatieven van foto's die hij ooit bij Dulieu thuis had gemaakt.
In dank hebben we ze van hem overgenomen!

Paulus heeft een droom

DOOR JEAN DULIEU

In de boom van het boskaboutertje was het heel stil. Paulus zat rechtop in zijn bedje te lezen. Eigenlijk had hij al lang moeten slapen, want het was al heel laat. Buiten in het bos was alles donker. Alleen Oehoeboeroe, de oude uil vloog als een schim geruisloos tussen de stammen door, op zoek naar een verdwaald muisje. Paulus gaapte af en toe verschrikkelijk en hij kon zijn ogen haast niet meer open houden. Maar nóg hield hij niet op met lezen. Het was dan ook een prachtig boek. Een boek over kabouters! Paulus kon er niet genoeg van krijgen. „Hè," zuchtte hij tussen twee gapen door, „wat is het toch jammer dat ik al die kabouters nooit eens in werkelijkheid zie. Ze wonen natuurlijk overal. Op de bergen en in de woe — hoeaaaaa — (dat was een gaap) — stijnen. Er zullen vast aardige kabouters bij zijn, maar het is zo ver — hoeaaaaa — ver. Oh, wat heb ik een slaap. In Chinaaaaaaa (dat was weer een gaap) en in Rus — hus — hus — — snurk." Paulus zei niets meer, want hij was in slaap gevallen. Zijn bolletje zakte voorover en gelukkig blies een klein snurkje zijn kaarsje uit. Maar wat was dat? Wie was die tovenaar met dat geweldige hoofd? „Kalebassus!" riep Paulus en zijn oogjes begonnen te tintelen van vreugde. „Waar komt u opeens vandaan?" „Dag Paulus," zei Kalebassus, „we hebben elkaar in lang niet gezien!" „Nee, de laatste keer is al jaren geleden! Maar ik was u toch niet vergeten, hoor!" „Ik jou ook niet," lachte Kalebassus. „En omdat je nu een wens had, leek het me wel een geschikt moment om je eens op te zoeken." „Ik een wens?" riep Paulus verbaasd, „ik kan me niet herinneren dat ik een wens had." „En al die kabouters dan, waar je over las? Zou jij niet graag eens wat rondkijken in de wereld en zo hier en daar een kabouter opzoeken? In China bijvoorbeeld, of in Rus — hus — husland?" „Oh ja," zei Paulus gauw en hij werd helemaal warm van verwachting, „dat zou ik dolgraag willen, Kalebassus! Maar het is allemaal zo vreselijk ver weg en ik heb maar korte beentjes!" Kalebassus lachte een geheimzinnig lachje. Hij haalde een ring tevoorschijn en sprak: „Dit, Paulus, is een reisring. Wanneer je hem aan je vinger steekt bestaan er geen afstanden meer! Dan is alles heel dicht bij. Wil je hem eens proberen?"

„Dolgraag!" riep Paulus, „dat lijkt me heerlijk! Dan kan ik zien hoe de kabouters in China leven en in Rus — hus — hus — snurk — oei, waar bent u opeens gebleven?"

Paulus was wakker geworden en daar lag hij weer in zijn bedje. Het uitgedoofde kaarsje stond op zijn knietjes. De kussens waren van het bed getuimeld, boven op het mooie kabouterboek. Paulus zuchtte diep. „Hè, wat jammer, het was maar een droom!"

Maar toen werd Paulus opeens heel stil. Hij keek met grote ogen naar de ring, die hij in zijn hand hield. „Dat is de reisring van Kalebassus!" fluisterde hij. „Wat raar! Ik dacht toch heus dat ik gedroomd had! Die Kalebassus is toch een wonderlijk iemand. Maar ja, hij is dan ook een tovenaar, een echte! Zou ik meteen maar eens proberen hoe die reisring werkt? Eigenlijk vind ik het wel een beetje griezelig. Ik denk dat ik eerst maar eens afscheid moet gaan nemen van mijn vrienden en dan — dan ga ik op reis!"

